

Jakich środków estetycznych ruchy populistyczne używają po to, by przyciągać zwolenników? Czy ludzie popierający populizm różnią się od reszty społeczeństwa w tym, jak ubierają się, co jedzą i jakich rozrywek szukają? Czy estetyczny wymiar polityki jest istotną częścią każdego ruchu politycznego czy jedynie powierzchownym fenomenem bez żadnego znaczenia? Czy możemy interpretować politykę jako starcie dwóch estetyk? Czy demokracja potrzebuje sztuki dla swego funkcjonowania? Na te pytania będę odpowiadał w swoim projekcie badawczym. Estetyczny wymiar polityki był zwykle pomijany lub marginalizowany, ale ostatnio obserwowana fala sukcesów populizmu wprowadziła związki między polityką a estetyką w samo centrum dyskursu kulturoznawstwa i nauki o polityce. Populizm zwykle jest wiązany z dążeniem do budowania mocnych tożsamości i trudno sobie wyobrazić, żeby te zbiorowe tożsamości były konstruowane bez użycia środków estetycznych.

Cele projektu więc to:

- 1) Rekonstrukcja estetycznych strategii ruchów populistycznych w ich różnych odmianach od uprzednio przygotowanych mityngów, performansów i dzieł sztuki do estetyki życia codziennego. Umożliwi mi to ujawnienie specyfiki populistycznej estetyki politycznej i dzięki temu wgląd siły motywujące ruchy populistyczne.
- 2) Ukazanie roli estetyki w demokratycznym społeczeństwie, czyli tego, w jakim stopniu demokracja jest zależna od specyficznej estetyki, która facylituje procesy zachodzące w centrum każdego społeczeństwa demokratycznego – dialog i niezakłóconą komunikację między ludźmi i grupami społecznymi.
- 3) Ukazanie, że polityczna walka między populizmem i demokracją liberalną może być interpretowana jako walka między dwiema wrogimi sobie estetykami.
- 4) W końcu, przygotowanie i przedstawienie teorii politycznej estetyki. Taka teoria będzie systematyzować sposoby użycia działań estetycznych w polityce i pokazywała ich miejsce w demokratycznym systemie.

Proces badawczy składa się z dwóch części. W części teoretycznej, badanie dotyczy formułowania teorii estetyki populizmu i estetyki demokracji liberalnej. Ta część badania, która nawiązuje do metodologii badań w naukach humanistycznych ma interdyscyplinarny charakter. Tworzenie teorii jako części planowanych badań wymaga użycia takich metod jak: hermeneutyka, metoda genealogiczna oraz metody historyczne i filologiczne. Rezultaty badań tej części staną się częścią wiedzy o kulturze. Druga część badania ma charakter standardowych jakościowych badań z zakresu nauk społecznych. Celem badania jest opisanie charakterystycznych manifestacji strategii estetycznych ruchów populistycznych i estetycznych strategii liberalnej demokracji oraz tworzenia koncepcji funkcjonowania przedmiotów w realiach życia codziennego.